

به به...انه نوروز

عمری با حسرت و اندوه زیستن، نه برای خود فایده‌ای دارد، نه برای دیگران.

باید اوج گرفت تا بتوانیم آنچه را که آموخته‌ایم با دیگران نیز قسمت کنیم. فرا رسیدن سال نو همیشه نویدبخش افکار نو، کردار نو و تصمیم‌های نو برای آینده است.

آینده‌ای که همیشه امید داریم بهتر از گذشته باشد، چرا که خداوند رحمان، نوید سال نو را بر دوش نسیم بهاری گذاشته تا این امانت سبز را به رسم آغاز، به مخلوق بسپارد.

نوروز، پاسداشت عشق‌های کوچکی است که زنده مانده‌اند و روز تعظیم در برابر عشق‌های بزرگی است که عظمت را کوچک می‌دانند. پس در این نوروز به تو سلام می‌کنم که بزرگ‌ترین عشق این کوچکی.

نوروز، این رفاقت را نگهبانی می‌کند که باور کنیم قلب‌ها مان جای حضور دوستانمان هستند.

نوروز، یعنی هیچ زمستانی ماندنی نیست، اگرچه کوتاه‌ترین شبش یلدا باشد.

نوروز، شعر بی غلطی است که پایان رویاهای ناتمام را تغییر می‌دهد.

نوروز، پیام آور مهر است که مرا وادار می‌کند تنها به خاطر تو دوست داشتن را بیاموزم.

باران عشق همیشه می‌بارد اما در نوروز قطره‌های باران، طلایی رنگند. از خدا می‌خواهم که همیشه زیر این باران خیس شوی.

اگرچه یادمان می‌رود که عشق، تنها دلیل زندگی است، اما خدا را شکر که نوروز، هر سال این فکر را به یادمان می‌آورد، پس نوروزت مبارک که سالت را سرشار از عشق کند.

... و **یادم باشد** که زیبایی‌های کوچک را دوست بدارم، حتی اگر در میان زشتی‌های بزرگ باشند.

... و **یادم باشد** که دیگران را دوست بدارم. آنگونه که هستند، نه آنگونه که می‌خواهم باشند.

... و **یادم باشد** که هرگز خود را از دریچه‌ی نگاه دیگران ننگرم که من اگر خود، با خویشتن آشتی نکنم هیچ شخصی نمی‌تواند مرا با خود آشتی دهد.

... و **یادم باشد** که خودم با خودم مهربان باشم، چرا که شخصی که با خود مهربان نیست نمی‌تواند با دیگران مهربان باشد که پیام نوروز این است:

دوست داشته باشیم و زندگی کنیم،

چرا که زمان،

همیشه از ما نیست.

هر روزتان نوروز

نوروزتان پیروز

■ دکتر سید محمد طباطبایی